Rook boven de rivier (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

De fabriek aan de rivier had de stad rijk gemaakt en tegelijk ziek. Iedereen wist het, maar niemand zei het hardop. Pas toen een lerares biologie haar leerlingen watermonsters liet nemen, kwamen de cijfers op tafel. Twee weken later sprak zij zich in de plaatselijke krant openlijk uit tegen het bedrijf dat haar eigen vader vroeger werk had gegeven.

De reactie kwam snel. Het bedrijf verklaarde dat alle uitstoot binnen de wettelijke grenzen bleef en dat de industriële productie nu eenmaal gevolgen heeft voor de omgeving. Toch groeide de onrust. Een groep bewoners eiste een onafhankelijk onderzoek. De directie probeerde de situatie te rechtvaardigen met verwijzingen naar de vijfhonderd banen die op het spel stonden, maar dat argument overtuigde steeds minder mensen.

De provincie besloot in te grijpen. Er kwam een hoorzitting, en men vroeg een gepensioneerde rechter om die te voorzitten. Hij was streng maar rustig, en hij liet iedereen uitspreken. De zaal was zorgvuldig samengesteld: arbeiders, ouders, artsen en ondernemers, zodat het gezelschap representatief was voor de hele stad. Drie avonden lang luisterde de rechter naar getuigen. Er werd gehuild en er werd geschreeuwd, maar er werd ook geluisterd.

Uit het rapport bleek dat de bestaande regels verouderd waren. De wetgever had de uitstoot van deze specifieke stoffen nooit goed gereguleerd, omdat men vroeger niet wist hoe schadelijk zij waren. Daarom stelde het bestuur een nieuwe norm op, die het bedrijf binnen achttien maanden moest implementeren. De kosten waren hoog, maar een deel werd gedekt door een regionaal fonds voor vergroening, dat speciaal was ingesteld voor gebieden met oude fabrieken. Verschillende gemeenten in de streek werkten daarbij samen.

Het duurde niet lang of de zaak trok landelijke aandacht. Zelfs op presidentieel niveau werd erover gesproken toen de president de stad bezocht en beloofde dat schoon water geen luxe mocht zijn. De lerares kreeg een brief van het ministerie en werd later onderscheiden voor haar burgerlijke moed. Zij hing de oorkonde niet op; ze legde hem in een la. Wat haar meer voldoening gaf, was iets anders. Op een warme zaterdag in juni stonden er voor het eerst sinds jaren weer vissers langs de rivier, en kinderen die met hun voeten in het water spetterden.

.□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ 6 □□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□

:□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□
https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29381

:□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2045